

[Lilli Gyldenkilde]

stem, som ikke kan misbruges så meget. Det fremgår klart af vores forslag, at det er det, vi vil.

Kan vi ikke komme igennem med første del af vores forslag – og det må jeg konstatere at vi ikke kan – så håber jeg alligevel, at der vil være mange, som kan gå ind for et sådant udredningsarbejde. Der er jo mange, der har udtalt sig her i dag, heriblandt hr. Glistrup, om, at systemet ikke er retfærdigt. Systemet er ikke godt nok, lad os så lave et ordentligt stykke betækningsarbejde, så vi kan få et system, som er til at leve med.

En anden af de ting, jeg ville tage op, kan jeg ikke nå nu, da min taletid er opbrugt. Så jeg må komme tilbage til det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I sit forsøg på at være folkeoplyser meddelte fru Lilli Gyldenkilde, at ordet dagpengetænkning var det samme som dagpengeomisbrug. Det må selvfølgelig stå for fru Lilli Gyldenkildes regning, at hun sætter lighedstegn mellem det at tænke og det at misbruge. For os er det lige præcis det stik modsatte. Dagpengetænkning er der intet odiøst i. Det er da helt i orden. Når folketinget gennemfører sådan nogle regler, som folketinget gennemfører, så må folk indrette sig efter dem. Når f.eks. vejrligsbestemmelserne går ud på, at hvis bare man sørger for at have en enkelt halv times eller et kvarters eller en times vejrlig en gang hver tredje dag, så kan man lave alt det vejrlig i øvrigt, man vil, ja, så er det da helt i orden, så tilrettelægger man det ude på arbejdspladserne sådan, at man har en times vejrlig hver tredje dag. Der er jo ingen, der kan kontrollere bagefter, om det regnede i Nørre-Snede eller solen skinnede for meget eller det blæste for meget i Nørre-Snede. Så går man altså hjem hver tredje arbejdsdag kl. 15 i stedet for kl. 16. Derfor kommer man aldrig op på at have haft tre fulde dage i træk i beskæftigelse, og så kan man, når der kommer virkeligt vejrlig, få de fulde dagpenge udbetalt. Derfor gør den bestemmelse, som vi gennemførte den 16. oktober 1982 vedrørende vejrlig, ikke nogen som helst skade for dem, der tænker sig om. For fremskridtsfolk er det et adelsmærke at tænke sig om – ikke, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, et misbrug. Vi er altså ravende uenige

med SF i, at der skulle være noget som helst misbrug i at tænke, men det er altså SFs mening.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har med stor interesse lyttet til debatten her i eftermiddags og tidligt på aftenen. Jeg har ikke så mange bemærkninger, men et par enkelte.

Først til hr. Svend Auken. Jeg tror, vi er meget enige om, at det er ulykkeligt, at der igen er kommet mund- og klovsyge på Fyn – på et tidspunkt, hvor der netop var udsigt til, at karantænen for dansk landbrug ville blive hævet, bl.a. i Japan. Det ser heldigvis i øjeblikket ud til, at det er et isoleret tilfælde, men man kan jo ikke være sikker. Jeg er bekendt med, at da der sidste gang var mund- og klovsyge, gjorde man det, at man fra den daværende arbejdsministers side fremsendte et aktstykke til finansudvalget, så at de slagteriarbejdere, der kom i vanskeligheder ved at være isolerede, kunne få en dagpengeligende ydelse. Jeg kan oplyse, at selv om jeg ikke har villet dramatisere situationen, fordi vi ikke ved, hvor alvorlig den er, så har jeg i går sendt et brev til finansministeren og bedt om at få lavet et tilsvarende aktstykke, således at vi kan få løst de problemer, der måtte opstå for den gruppe personer.

Hr. Svend Auken var inde på, at regeringen burde tale noget mere. Det var nærmest, som om han på et tidspunkt beskyldte regeringen for at opføre sig som havnearbejderne og lave overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, idet han sagde, at regeringen ikke havde lavet noget hele efteråret. Jeg tror nok, at for dem, der er medlemmer af regeringen, føles det ikke helt sådan.

Hr. Svend Auken sagde også, at nu skulle vi holde op med det partipolitiske drilleri, og nu skulle vi til at tale med hinanden. Jeg synes også, det er meget væsentligt, at man i et demokratisk samfund taler med hinanden. Hr. Svend Auken har flere gange i dag været inde på, at i forbindelse med behandlingen af lovforslaget i oktober måned – hvis hr. Svend Auken hører efter – talte man ikke med nogen. Hvis hr. Svend Auken bare kunne lytte lidt, så ville det måske være lidt mere interessant at henvende sig til hr. Svend Auken. Dengang fremsendte man faktisk lovforslaget til landsarbejdsnævnet, og det blev